

ת"פ (כפר סבא) 64994-08-22 - מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה נ' מוחמד אזברגה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64994-08-22 המשרד להגנת הסביבה

ת"א נ' אזברגה ואח'

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד משה שמיר

נגד

1. פיראס אזברגה

הנאשמים

מוחמד אזברגה

ע"י ב"כ עו"ד קובי בר לב

גזר דין

1. הנאשמים, ילידי 1987 ו-1986 בהתאמה, הורשעו על פי הודאתם, ובמסגרת הסדר טיעון שבא לאחר הליך גישור שהתנהל לפניי, בעבירות של **הפעלת עסק להובלת פסולת ומי שפכים ללא רישיון**, לפי סעיף 14 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968; **איסור הזרמת חומרים נזליים**, לפי סעיף 20(א) לחוק המים, תשי"ט-1959 (ריבוי עבירות); **ואיסור לכלוך והשלכת פסולת ברשות הרבים**, לפי סעיפים 2 ו-13(ב)(1) לחוק שמירת הנקיון, תשמ"ד-1984 (ריבוי עבירות).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשלישית, נאשם 1 מפעיל עסק לשאיבת מי שפכים מבתי פרטיים. את השפכים הוא מוביל במשאית מדגם וולבו. נאשם 2 עובד אצל נאשם 1 כנהג שכיר על המשאית. הובלת פסולת, כמו גם הובלת מי שפכים, הן עסקים טעונים רישוי לפי חוק רישוי עסקים ותקנותיו, ולנאשמים לא היה רישיון עסק, כאמור.

הוראות חוק המים ותקנותיו אוסרות הזרמת חומרים נזליים למקור מים (לרבות מובילי מים פתוחים או סגורים, מאגרי מים ותעלות מי ביוב ומי שופכין) או בקרבת מקור מים. בהתאם לחוק, תאגיד המים העירוני מוסמך לפקח על שפיכת מי השופכין, וזאת על מנת למנוע פגיעה סביבתית או בריאותית. בשום

שלב לא ניתן לנאשמים אישור לשפוך את מי השפכים מן המשאית במקום כלשהו.

במהלך התקופה שבין פברואר 2021 לינואר 2022 הנאשמים, בצוותא חדא, הובילו ללא היתר במשאית את מי השפכים שהם שאבו מבתיים פרטיים, ושפכו אותם בין 10 ל-20 מקרים לתוך שוחת ביוב המצויה ברשות הרבים ממערב לכביש 444 סמוך לצור יצחק, מבלי לקבל את הסכמת תאגיד המים.

3. ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשמים יודו ויורשעו בכתב האישום המתוקן בשלישית. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

4. ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצעו הנאשמים וטען שמידת הפגיעה בהם משמעותית. הוא הפנה לעובדה שהנאשמים פעלו מבלי שאחזו ברישיון עסק ומבלי שקיבלו אישור תאגיד המים לשפיכת מי השפכים לשוחה. הוא הפנה לפוטנציאל הסיכון שבמעשי הנאשמים העלולים לגרום לזיהום של משאבי טבע ונוף. כמו כן, הפנה לעובדה שלא מדובר במקרה חד פעמי, אלא ב-10 עד 20 שפיכות, במשך תקופה של כשנה. התובע הפנה לפסיקה המגלמת החמרה במדיניות הענישה וביקש לקבוע מתחם קנס הולם הנע בין 120,000 ₪ ל-240,000 ₪ בעניינו של נאשם 1; ובין 40,000 ₪ ל-80,000 ₪ בעניינו של נאשם 2, לצד חתימה על התחייבות. את עונשם של הנאשמים ביקש למקם בחלקו העליון של המתחם, כך שעל נאשם 1 יגזר קנס כספי בסך 200,000 ₪, התחייבות להימנע מעבירה, מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה לפרק זמן שבין חודש ל-3 חודשים. על נאשם 2 ביקש לגזור קנס בסך 60,000 ₪, התחייבות להימנע מעבירה ופסילה על תנאי. כמו כן, ביקש להורות על חילוט המשאית.

5. ב"כ הנאשמים טען שמדובר באחים, כאשר נאשם 1 מעסיק את נאשם 2, כך שכל קנס שבית המשפט יגזור עליהם יצא מאותו הכיס. הסניגור טען שבניגוד לפסיקה המחמירה אליה הפנה התובע, כאן מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים אינה גבוהה, שכן הנאשמים שפכו מי שפכים של בתיים פרטיים לתוך שוחת ביוב ייעודית, ועיקר חטאם שלא קיבלו אישור מוקדם מתאגיד המים. לדבריו, מי השפכים נשאבו מבית קרוב משפחה וממסגד, ללא כוונת רוח, אין כאן פגיעה במשאבי טבע ונוף, אין זיהום מי תהום, אין זיהום ערוצי נחל וכדומה, ואין פוטנציאל סיכון.

לפיכך, עתר הסניגור לקבוע מתחם קנס הולם הנע בין אלפי שקלים לעשרות אלפי שקלים ולמקם את העונש בתחתית המתחם, נוכח היעדר עבר פלילי, הודאה בהזדמנות הראשונה ונטילת אחריות. עוד הפנה הסניגור לעובדה שבינתיים הנאשמים קיבלו רישיון עסק (נע/1). הסניגור ביקש להימנע מהטלת פסילת רישיון נהיגה בפועל ולהימנע מחילוט המשאית, אשר הוחזרה לנאשמים זמן קצר לאחר תפיסתה, ללמדך שגם המדינה לא סברה שמדובר בעבירות ברף חומרה גבוה.

דין והכרעה

6. אין חולק אודות הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות אותן ביצעו הנאשמים,

שעניינם שמירה על ערכי טבע ונוף, הגנה על משאבי טבע, מניעת זיהום ערוצי נחל, מי תהום ומקורות מים, ושמירה על מערכות ביוז מקומיות וארציות מתפקדות וכאלה ששופכים אליהן נזלים שעברו ביקורת ואישור של הגורמים המוסמכים בלבד. ובאשר לעבירה של ניהול עסק ללא רישיון מדובר בערכים מוגנים של שמירה על שלום הציבור, בריאות הציבור ובטיחותו, הגנה על איכות הסביבה ואיכות החיים בכלל, ופיקוח על עסקים ועל בתי עסק להגנה על מטרות אלה.

7. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה שלפני **בינונית-נמוכה**, זאת כנלמד מנסיבות ביצוע העבירות. **ראשית**, הנאשמים הפעילו עסק ללא רישיון, דהיינו, הם לא עברו את הביקורות הנוהגות והמחייבות מצד גורמי הרישוי, ומשכך לא ניתן לדעת אם בשאיבת מי השפכים מהבתים הפרטיים ובהובלתם עמדו בהוראות החוק והתקנות הרלוונטיות; **שנית**, מדובר בהובלה ובשפיכה של מי שפכים במהלך תקופה ארוכה של 11 חודשים (פברואר 2021-ינואר 2022); **שלישית**, מדובר ב-10-20 מקרים של שפיכת מי שפכים לתוך שוחת הביוב; **רביעית**, בניגוד לטענת ההגנה לפיה שאיבת מי השפכים והובלתם בוצעה מבית משפחת הנאשמים וממסגד, ללא כוונת רווח, הרי שבכתב האישום המתוקן בשלישית נאמר שהשאיבה בוצעה מבית פרטיים, וכאשר מדובר בעסק שהפעילו הנאשמים הדעת נותנת שהשאיבות בוצעו להפקת רווח, כחלק מפעילות העסק.

מנגד, כפי שטענה ההגנה אין מדובר במקרה השכיח של שפיכת פסולת ברשות הרבים או שפיכת מי שפכים ברשות הרבים, לרבות בערוצי נחל, ליד מקורות מים או בסמוך למי תהום. ענין לנו בשפיכת מי שפכים אל תוך שוחת ביוז ייעודית, שנועדה מראש לקליטת מי שפכים. אכן, הנאשמים היו אמורים לקבל, מראש, אישור מרשות המים המקומית לשפיכת מי השפכים אל תוך אותה שוחת ביוז, אך נראה שנוכח העובדה שמדובר במי שפכים שנשאבו מבית פרטיים (להבדיל ממי שפכים של מפעלים, העלולים להכיל חומרים כימיים מסוכנים, דוגמת שמנים מיוחדים או תכשירי ניקוי מסוכנים), מידת הפגיעה בערכים המוגנים פחותה באופן משמעותי. זאת ועוד, כתב האישום המתוקן בשלישית מדבר על בין 10-20 מקרים, ובהתאם לכללי פרשנות מקובלים במשפט הפלילי, יש להניח לטובת הנאשמים שמדובר במספר שפיכות הקרוב לרף התחתון שננקב בכתב האישום.

זאת ועוד, לטובת נאשם 2 ייאמר שמדובר בעובד שהוא שכיר של נאשם 1, ומכאן, על מתחם העונש ההולם בעניינו להיות נמוך מזה שייקבע לנאשם 1.

8. עיון בפסיקה אליה הפנתה המאשימה מעלה שאכן מדובר שם בנסיבות ביצוע חמורות יותר, כאשר השלכת הפסולת (בעיקר פסולת בנין גושית) בוצעה ברשות הרבים, בשטח פתוח, תוך גרימת נזק ישיר לערכי טבע ונוף:

רע"פ 3780/14 **תקלה נ' מדינת ישראל** (29.5.14) - השלכת פסולת בנין ברשות הרבים, קנס בסך ₪ 50,000 לצד רכיבי ענישה נלווים.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 61347-08-24 **אבו חסונה ואח' נ' מדינת ישראל** (5.5.25) - הנאשמים הורשעו בניהול עסק ללא רישיון עסק, הפעלת תחנת מעבר לפסולת ללא רישיון והשלכת פסולת ברשות הרבים

(פסולת בנין) ב-4 הזדמנויות, בין היתר בשמורת טבע יער בן שמן ובגן רווה. על נאשם 2, אשר הורשע במרבית העבירות, בעל עבר פלילי בעבירה זזה, נגזרו חודשיים מאסר בעבודות שרות לצד קנס בסך 110,000 ₪. ערעור נדחה.

ע"פ (מחוזי חי') 24350-09-21 **בני שנבור בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל** (18.11.21) - הובלה והשלכת פסולת בנין ברשות הרבים, ללא רישיון עסק, לאחר ניהול הוכחות, קנס בסך 40,000 ₪, ועל מערער 2, בעל עבר פלילי ומאסר על תנאי תלוי ועומד, 3 חודשי מאסר בעבודות שרות.

ת"פ (ב"ש) 57436-06-19 **מדינת ישראל נ' מכלוף** (17.7.23) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של ניהול עסק ללא רישיון ובהשלכת פסולת ברשות הרבים, בכך שב-3 הזדמנויות שפך פסולת בנין ברשות הרבים באמצעות משאיות שבבעלותו. על הנאשם נגזר קנס בסך 160,000 ₪.

ת"פ (ב"ש) 20057-03-19 **מדינת ישראל נ' אלג'אבר ואח'** (17.7.23) - הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירות של הפעלת עסק ללא רישיון עסק, השלכת פסולת ברשות הרבים וניסיון להשלכת פסולת ברשות הרבים, איש איש על פי חלקו כמפורט בהכרעת הדין. עוד נקבע כי השלכת הפסולת היתה בקרבה מקור מים והנאשמים לא נמנעו מפעולה שעלולה לגרום לזיהום מים. על הנאשמים נגזרו קנסות במנעד הנע בין 65,000-12,000 ₪.

ת"פ (קרית גת) 37657-05-19 **מדינת ישראל נ' אלקרינאווי ואח'** (2.3.23) - הנאשמים הורשעו בעבירות של עיסוק בעסק ללא רישיון, השלכת פסולת ברשות הרבים, בכך שהובילו ושינעו פסולת בנין והשליכו אותה ברשות הרבים ב-2 הזדמנויות. על הנאשמים נגזרו קנסות הנעים בין 38,000-14,000 ₪.

ת"פ (נת') 54917-08-16 **מדינת ישראל נ' עותמאן ואח'** (7.5.20) - הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירות של עיסוק בעסק ללא רישיון, פינוי פסולת לאתר לא מורשה והשלכת פסולת ברשות הרבים, ונאשם 3 גם בעבירות של הפרת חובת פיקוח והפרת צו שיפוטי, בכך שבשתי הזדמנויות שינעו ושפכו פסולת על קרקע חשופה בתחנת מעבר פיראטית, ובכך שהבעירו פסולת בתוך תחנת המעבר באופן שגרם לזיהום אוויר. על הנאשמים נגזרו קנסות בסך 150,000 ₪.

ת"פ (נצ') 7472-12-13 **מדינת ישראל נ' טריף** (23.3.15) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של ניהול עסק ללא רישיון והשלכת פסולת ברשות הרבים, בכך ששאב במשאית "ביובית" שברשותו פסולת ממיכל איסוף בבית בד, ורוקן את תכולת ה"ביובית" ברשות הרבים סמוך לנחל צלמון. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר, לצד מתחם קנס הנע בין 15,000 ₪ ל-100,000 ₪. על הנאשם, בעל עבר פלילי בעבירה זזה שתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 3 חודשים, נגזרו 3 חודשי מאסר לצד הפעלת התחייבות בסך 10,000 ₪.

9. ההגנה הפנתה לפסיקה ישנה, אשר ניתנה בטרם הוחמרה הענישה בעבירות מתחום איכות הסביבה.

בת"פ (קרית גת) 9505-12-16 **המשרד להגנת הסביבה נ' יחזקאל** (24.5.21) דובר בנאשם שהזרים, במועד אחד ולמשך שעותיים, תשטיפים מלול שבבעלותו לכיוון מטע זיתים שנמצא בסמוך ברשות הרבים. על הנאשם, כבן 58 הסובל ממחלה ממארת, שבית המשפט המליץ למאשימה לעכב את ההליכים בעניינו אך היא סירבה, הוטל קנס בסך 7,500 ₪, תוך שבית המשפט חורג לקולא ממתחם הקנס ההולם אותו קבע כנע בין 30,000-90,000 ₪.

בת"פ (פ"ת) 71076-08-23 **מדינת ישראל נ' אלמעבאדה** (8.5.24) דובר בהסדר טיעון "סגור" במסגרתו נגזרו על נאשמים, שהורשע בהשלכה של חומרים מוצקים נוזליים או גזיים לתוך מקור מים או בקרבתו, קנסות בסך 30,000 ₪ ו-15,000 ₪.

10. בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר, לצד קנס במתחם 150,000-75,000 ₪ ורכיבי ענישה נלווים; ובעניינו של נאשם 2 ממאסר על תנאי לתקופת מאסר קצרה לריצוי בעבודות שרות, לצד קנס במתחם 25,000-50,000 ₪ ורכיבי ענישה נלווים.**

11. את עונשם של הנאשמים החלטתי למקם בתחתית מתחם העונש ההולם, נוכח העובדה שמדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי, אשר הודו בהזדמנות הראשונה לאחר הליך גישור שהתנהל לפניי, נטלו אחריות וחסכו בזמן שיפוטי. זאת ועוד, הנאשמים קיבלו רישיון עסק (**נע/1**). עוד ראיתי להימנע מפסילת רישיון הנהיגה של נאשם 1, על מנת לא לפגוע בפרנסתו, וכן להימנע מחילוט המשאית, אשר הוחזרה לנאשמים זמן קצר לאחר הפתיחה בחקירה, ובחלוף כ-3.5 שנים מאז ביצוע העבירות.

כמו כן, הוצגו לפניי היום טרם הדין תעודות רפואיות המתייחסות למצבו של בנו של נאשם 2 הסובל מסוכרת וזקוק להזרקות עיתיות וגם בכך התחשבותי.

12. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום שלא יעבור עבירה בה הורשע.

ב. קנס בסך 75,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל ביום 1.7.25. לא ישולם תשלום במועד תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי.

הקנס יועבר לקרן לשמירת ניקיון והמאשימה תדאג להנפיק לנאשם שוברי תשלום.

ג. הנאשם יתחייב לפניי להימנע מביצוע העבירות אותן ביצע בתיק זה למשך שנתיים מהיום, כאשר ההתחייבות היא על סך 150,000 ₪. **הנאשם התחייב לפניי.**

ד. 3 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים מהיום שלא יעבור עבירה בה הורשע.

נאשם 2

א. חודש מאסר על תנאי למשך שנה מהיום שלא יעבור עבירה בה הורשע.

ב. קנס בסך 25,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל ביום 1.7.25. לא ישולם תשלום במועד תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי.

הקנס יועבר לקרן לשמירת ניקיון והמאשימה תדאג להנפיק לנאשם שוברי תשלום.

ג. הנאשם יתחייב לפניי להימנע מביצוע העבירות אותן ביצע בתיק זה למשך שנתיים מהיום, כאשר ההתחייבות היא על סך 50,000 ₪. **הנאשם התחייב לפניי.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ה, 27 מאי 2025, במעמד הצדדים ובאי-כוחם.